

ling baade om Statens Indtægter og om en vis Green af Statens Udgifter. Siden jeg har reist mig, skal jeg gjøre en ubetydelig Bemærkning, at jeg nemlig ved Slutningen af Udvælgets Betænkning under Nr. 4 har havt nogen Betænkelse, forsaavidt det Udtryk, der er brugt om de, som det synes, overdrevne Udgifter, der anvendes paa Kirkerne's Bedligholdselse, kunde synes at indeholde, at man havde Noget imod, at Kirkerne bleve holdte i bedre Stand end paa andre Steder, end Kirkeieren efter den strenge Ret var forpligtet til at holde dem i. Det er, forekommer det mig, uønskeligt, at Staten giver et godt Exempel med Hensyn til Kirkerne's Bedligholdselse. Det er det Princip, som og er anvendt paa Universitetets Kirke, og, som det forekommer mig, er anbefaleligt.

Besfely: Jeg skulde blot tillade mig en Bemærkning i Anledning af hvad den høitærede Finantsminister har anført om Bispetienderne og den Maade, hvorpaa de ere optagne i Finantsloven, idet det forekommer mig, at det er ikke Maaden, hvorpaa Indtægten bør regnes af Bispetienderne, men mere det, at Bispetienderne tilligemed flere andre Gjenstande, som ikke ere Domainer, ere opførte paa dette Sted i Finantsloven, idet der er brugt det Udtryk *Domaine-Indtægter* med hvad dertil henhører. Men disse tre Poster, som findes i Bilaget under B, C og D, ere aldeles ikke Domainer, og det forekommer mig mindre hensigtsmæssigt at opføre slige forskjellige Gjenstande, som ikke angaae den samme Ting, eller henhøre under det samme Begreb, under een Post. Jeg ved vel, jeg antager idetmindste at vide det, at Grunden dertil ligger i, at disse forskellige Eiendomme bestyres af *Domainebestyrelsen*; men det forekommer mig dog alligevel ikke at give en rigtig Oversigt over Indtægterne af Domainerne, naar man dertil henfører forskellige Gjenstande, som aldeles ikke kunne betegnes under Navn af Domainer. Med Hensyn til Bispetienderne, da forekommer det mig ikke, at de egentlig kunne siges at være overtagne i Forpagtning af Staten, men det forekommer mig, at Tienderne egentlig ere Statens, og kun ere overladte til Bisperne istedetfor at give dem en bestemt Gage. At

flere Biskopper have fundet det mere stemmende enten med deres Interesse og Jerdeel eller med hele den Maade, hvorpaa de skulle have deres Indtægter, at give Indtægten tilbage til Staten og derimod at faae fast Betaling, forekommer mig ikke egentlig gjør nogen Forandring med Hensyn til hvem, der egentlig eier Tienden.

Finantsministeren: Det er meget vanskeligt, og som jeg bemyndet resultatløst, at discutere om, hvad der er *Domaine* og hvad der ikke er *Domaine*, saalænge det ikke er loybestemt, hvad der skal ansees for *Domaine*, og dette kan ikke bestemmes, forinden en substændig Beskrivelse over Statens Inventarium, som fortiden er under Arbejde ved Regjeringen, er tilstede. Men saalænge dette er Tilfældet, antager jeg, at man deels maa rette sig efter hvad der i saa Henseende hidtil har været henhørt under det almindelige, meget omfattende, Begreb *Domaine*, deels rette sig noget efter de administrative Forhold. Forøvrigt skal jeg bemærke, hvad den specielle Post, Bispetienderne, angaae, at der med Hensyn til derne ikke er gjort noget Skridt, som kan præjudicere dens fremtidige Afgjørelse; thi den almindelige Overskrift er: *Domainer med hvad dertil henregnes*, ikke: med hvad dertil henhører, hvilket vel mere vilde udtrykke, at Posteringen var correct, men der staaer udtrykkelig: *Domainer med hvad dertil henregnes*, hvilket tyder hen til noget Factisk; og dernæst er den specielle Overskrift Pag. 4, som angaaer Bispetienden, „midlertidigt overtagne Bispetiender“. Saalænge denne midlertidige Overtagelse af Bispetienderne vedvarer, saalænge troer jeg, kan det vel forsvares, at henregne dem under det almindelige Begreb af *Stats-*Domaine-Indtægter**. Det er forøvrigt Noget, som, naar det ved Lov bliver bestemt, hvad der skal være *Domaine*, eller hvad der ikke kan afhændes uden ved særlig Lov, — thi det er deri, troer jeg, at Forskjellen bør søges, — altid kan overføres paa andre Conti, hvad man ikke finder hensigtsmæssigt at medtage her. Naar den sidste tærede Taler er gaaet ind paa Spørgsmaalet, om det er mere correct at betragte Tienden som forpagtet af Staten eller overladt af Staten til Geistlighedens Forsørgelse, frygter jeg for, at man